

Hiljainen *seurakunta*

1/2019 • maaliskuu

KIRKKOHALLITUS⁺
Jumalanpalvelus ja yhteiskunta

*Kaikki katsovat odottaen sinuun,
ja sinä annat heille ruoan ajallaan.
Sinä avaat kätesi
ja hyvydessäsi ravitset kaiken mikä elää.*

Ps. 145: 15-16

Hiljainen Seurakunta

Päätoimittaja: Maria Lindberg, PL 210, 00131 Helsinki
Toimitus: Kuurojenpapit
Varainhoito ja osoiterekisterit:
Kirkkohallitus/KJY, PL 210, 00131 Helsinki

Ilmestyminen: Kolme kertaa vuodessa

ISSN 0359-5625 (Painettu)
ISSN 2341-5975 (Verkojulkaisu)

Kannen kuva: Pixabay

Minä uskon Jumalaan

Uskontunnustus lausutaan jumalanpalveluksissa, kastetilaisuuksissa ja hautajaisissa.

Kun tunnustan uskon, niin se tarkoittaa, että jätän kaiken Jumalan käsiin. Uskontunnustuksessa selitetään lyhyesti Raamatun sanomaa. Uskontunnustuksessa uskon Isään Jumalaan, Jumalan Poikaan Jeesukseen ja Pyhään Henkeen.

Mitä uskontunnustus tarkoittaa? En minä eikä kukaan voi tätä uskoa selittää kokonaan. Koetan lyhyesti selittää uskontunnustusta ja toivoa, että Jumala avaa sitä meille.

Minä uskon Isään Jumalaan tarkoittaa, että uskon Jumalan luoneen kaiken. Jumala on luonut myös minut. Siksi minäkin olen Jumalalle tärkeä ja arvokas.

Minä uskon Jeesukseen. Jeesus on elänyt maan päällä. Hän tuli maailmaan opettamaan ja hän tuli minuakin pelastamaan. Jumala on luonut maailman ja ihmisen hyväksi. Maailmassa oli ja on edelleen paljon vääriä asioita. Raamatun kielellä sanottuna maailmassa on syntiä. Jeesus tuli kantamaan minun syntini ja maailman synnit ristille. Jeesus voi antaa synnit anteeksi. Kirkossa voin vastaanottaa pelastuksen vastaanottaessani ehtoollisen. Ehtoollisella muistellaan Jeesuksen kuolemaa, muistelemme sitä, kun hän kantoi syntimme ristille.

Minä uskon Pyhään Henkeen tarkoittaa: minulla ei ole omia voimia uskoa Jumalaan ja Jeesukseen. Minä uskon, että Jumalan voimasta voin uskoa Jeesukseen. Voin siis rukoilla ja pyytää Jeesusta elämäni ja uskon, että hän tulee näin elämäni. Nyt Jeesus on taivaassa, hän on noussut ylös kuolleista ja voittanut kuoleman. Jumala voi antaa minullekin Pyhän Hengen voimasta iankaikkisen elämän.

Uskossa on kyse loppujen lopuksi yksinkertaisesta asiasta: minä saan jättää itseni Jumalan käsiin ja uskoa, että hän pelastaa minut. Jos en aina koe uskovani vahvasti, voin tunnustaa uskon kirkon vanhan uskontunnustuksen mukaan ja luottaa Jumalaan.

Uskontunnustus löytyy kirkon viittomakielisiltä sivuilta osoitteessa:
<http://viittomakieli.evl.fi/uskontunnustus.html>

Hyppy uuteen vuoteen

Uuden vuoden vaihtuessa moni pysähtyy varmasti miettimään ajan kulkua. Millainen vuosi on jäämässä taakse? Millainen vuosi mahtaa olla edessä?

Hetkien helminauhasta koostuu koko vuosi ja elämämme vuodet. Monet pienet hetket seuraavat toistaan ja liittyvät toisiinsa. Jotakin uutta, jotakin vanhaa ja tuttua, jotakin mitä odotin ja jotakin mitä en odottanut solmitaan yhteen pitkäksi helminauhaksi. Moniin asioihin

emme voi itse vaikuttaa, mutta ainakin kiitoksella voi muistaa monta menneen vuoden tapahtumaa - niitä "helmiä" hetkiä.

Mennyt vuosi jättää muistoihin monia kohtaamisia. Seurakuntaelämässä vuosi kulkee aina jokseenkin tuttua reittiä. On ne hyväksi muotoutuneet perinteet: kohtaamiset joulun ihmeen ja pääsiäisen ilosanoman äärellä. On myös virkistystä saunailtojen ja leiripäivien muodossa. Ja tietysti henkilökohtaisia tapaamisia. Jakamista iloissa ja suruissa.

Lappeenrannan seurakuntayhtymän diakoniatyössä vuosi 2018 jää taakse muutoksen vuotena. Työntekijän näkövinkkelistä se sisälsi paljonkin uutta: uusi työpaikka ja uusi työala diakoniatyössä kuurojen parissa, uuden kielen opinnot, uudet työtoverit ja uudet seurakuntalaiset. Sai hypätä uuteen!

Minkälaisissa mietteissä sinä olet aloittanut tätä vuotta? Kaipaatko jotain tuttua vai jotain aivan uutta? Perinteet kuljettavat meitä turvallisesti läpi tulevan vuoden. Yhteisissä tapahtumissa syntyy myös aina jotain uutta. Kohtaamiset tekevät vuodesta merkittävän. Yhteys toisiin vahvistaa ja virkistää. Sillä on oma siunauksensa.

Terveiset tonttutyöpajasta

Joulukuun 18. päivä kokoonnuimme askartelemaan tonttuovia Vantaan seurakuntayhtymän tiloihin. Aloitimme nauttimalla glögiä ja pipareita, samalla virittäydyimme joulun tunnelmaan.

Tonttuovet ovat tämän päivän uusi joulukoriste. Tonttuoven sijaan oli mahdollisuus tehdä enkeliovi.

Tonttutyöpajaan osallistui seitsemän tonttua: Göran, Hannu, Joni, Kari, Juhani, Kauko ja Tapio. Tonttu- ja enkeliovista tuli upeita. Jokaisella oli oma tyyli. Oven värinä suosikkina oli joulun punainen. Musta tonttuovi oli uusi väri, myös valkoinen ja vihreä väri oli joidenkin suosikkiväri. Koristeoven sai laittaa omaan kotiin omaksi iloksi tai antaa joululahjaksi.

Yhteisessä hartaushetkessä mietimme, millainen on jouluovi.

Millainen on sinun jouluovesi? Kun avaat oman jouluoven, mitä näet? Näet itsellesi tärkeitä joulun asioita. Mitä ne ovat?

Kaikki nämä asiat ovat tärkeitä ja ne tekevät meille joulun tunnelman.

Jouluovi on:

- Rakkauden ovi, Jumalan rakkaus koskettaa meitä ja kutsuu meitä rakastamaan toisiamme.
- Ilon ovi. Enkelit kertoivat ilouutisen: Vapahtaja on syntynyt
- Rauhan ovi. Maailmassa olkoon rauha.
- Hyvän tahdon ovi. Hyvä tahto ihmisten kesken.
- Juhlan ovi. Me valmistamme juhlan, koristelemme kodin ja syömme jouluherkkuja.
- Lahjan ovi. Jeesus-lapsi syntyi meidän Vapahtajaksemme. Me annamme ja saamme joululahjoja Valon ovi. Jeesus on maailman valo. Me sytytämme kynttilöitä.
- Levon ovi. Jouluna on lupa levätä ja nauttia joulusta.
- Mitä muuta?

Perheleiri 24.-26.8.2018

Elokuun viimeinen viikonloppu oli varattu viittomakieliselle perheleirille Leiriniemessä. Leiriniemi on Järvenpään seurakunnan omistama leirikeskus Keravanjärven rannalla. Perheleirille osallistui seitsemän perhettä, kahdeksan lastenohjaajaa ja kolme pääkaupunkiseudun seurakuntien diakoniatyöntekijää. Koko päärakennus oli käytössämme.

Aikuisille ja lapsille oli omaa ohjelmaa sekä yhteistä ohjelmaa. Lasten kanssa vietimme sään salliessa aikaa ulkona. Päärakennuksen vieressä oli kiva leikkialue lapsille hiekkalaatikkoineen, keinuineen ja liukumäkinen. Lapsille järjestettiin myös omat leiriolympialaiset. Saa nähdä tuleeko pituushypystä takaperin uusi olympialaji.

Leirielämään kuuluu makkaranpaisto ulkogrillissä ja saunominen rantasaunassa. Leiriniemessä meillä oli mahdollisuus toteuttaa molemmat. Rohkeimmat kävivät saunan yhteydessä uimassa Keravanjärvessä. Perheen pienimmät kokivat yllätyksen noustessaan vedestä. Ihokarvat olivat värjäytyneet ruskeiksi. Keravanjärven vesi on humuspitoista, koska osa vedestä tulee suoalueelta. Joku aikuisista sanoi, että vedestä nousee pikkuapinoita.

Aikuisilla oli omaa ohjelmaa rantasaunan yhteydessä olevassa takkatuvassa. Omia voimavaroja mietittiin yksin ja yhdessä. Yhdessä jakamisesta saa voimaa omaan arkeen. Perheleiri päätettiin yhteiseen perhekirkkoon. Kuurojenpappi Janne Rissanen tuli Leiriniemeen toteuttamaan yhteisen leirikirkkomme. Leirikirkon teemana olivat sateenkaaren värit.

Perheleirin jälkeen pakkasimme mukaamme omat tavaramme ja lisäksi monta, monta mukavaa leirimuistoa.

Lämmin kiitos kaikille leirillä mukana olleille!

Saarihyppely

11.8.2018

Ensi kesän virkistykseksi Helsingissä suosittelen saarihyppelyä. Meillä on hyvät kokemukset saarihyppelystä elokuussa 2018. Vantaalla on tapana tehdä päiväretki Aspan Perhoslehdon, Vantaan Kuurojen yhdistyksen ja Vantaan seurakuntien kuurojentyön yhteistyönä. Vantaan Kuurot ry oli valinnut vuoden 2018 retkikohteeksi saarihyppelyn.

Saarihyppely toteutettiin JT-linen vesibusseilla. Seilasimme Kauppatorilta Vallisaareen – Suomenlinnaan – Lonnaan ja takaisin Kauppatorille. Meitä oli yhteensä 26 merimiestä ja –naista. Onneksi kukaan ei tullut merisairaaksi. Merimatkat saarelta saarelle olivat lyhyitä ja eikä meillä ollut kovaa aallokkoa.

Rantauduimme ensimmäiseksi Vallisaareen. Aurinko paistoi ja tuuli tuiversi hiuksiamme. Vallisaarella meillä oli opas, joka kertoi saaren sotilaallisesta historiasta alkaen Ruotsin vallan ajalta 1550-luvulta Venäjän vallan aikaan ja Suomen itsenäisyyden aikaan. Vallisaari oli Suomenlinnan huoltosaari, jolla karja laidunsi ja metsät hakattiin polttopuiksi. Vallisaaresta tuli 1700-luvulla luotsien asuttama saari 1920-luvulle asti. Saarelle rakennettiin 1878 Luotsitalo.

Venäläiset aloittivat Krimin sodan aikana, 1850-luvulla, rakentamaan pattereita eli tykistön ampumapaikkoja Vallisaareen. Saaresta löytyy komea Aleksanterinpatteri, jonka päältä on huikeat näköalat merelle.

Valli- ja Kuninkaansaarissa varastoitiin Suomen puolustusvoimien aseita 2000-luvulle asti. Vuonna 2008 Puolustusvoimat luopuivat saaren hallinnasta. Vallisaaren Kuolemanlaaksossa tapahtui 9.7.1937 tuhoisa räjähdetönnettomuus, jossa menehtyi yhteensä 12 ihmistä. Vallisaarella elämä on ollut vilkkainta 1950-luvulla, jolloin saarella asui yli 300 ihmistä. Viimeiset asukkaat muuttivat pois vuonna 1996.

Metsähallituksen luontopalvelut alkoi vuonna 2013 valmistella saarien avaamista retkeilijöille. Vuonna 2016 saari avattiin luontomatkailukohteena.

Suomenlinna –Viapori. Vivaporin linnoituksen rakennustyöt aloitettiin vuonna 1748. Linnoitusta kutsuttiin myös Suomen Gibraltariksi. Viaporista ei tullut voittamatonta linnoitusta. Vuonna 1808, kun Ruotsi ja Venäjä olivat keskenään sodassa, Viapori antautui venäläisjoukoille.

Vallisaarella käveltyämme retkiryhmämme kaipasi lämmintä ruokaa. Rantauduimme Suomenlinnaan ja suunnistimme Susisaaren ruokalaan syömään merimiespihviä. Suomenlinnasta seilasimme Kuninkaanportilta Lonnaan.

Lonna on pikkuinen saari, vain 150 metriä pitkä. Saarella on ravintola ja Vohvelibaari. Me nautimme vohvelikahvit Lonnassa. Vohvelit kermavaahdon ja hillon kera kruunasivat rekipäivämme.

Meri-ilman hengittäminen, ulkona käveleminen, historiaan tutustuminen, hyvä ruoka ja ennen kaikkea mukava retkiseura virkistivät mieltä, vahvistivat kuntoa ja antoivat mukavia muistoja saarihyppelestä.

Hilman paluu Jyväskylään 77 vuoden jälkeen

Inkerinsuomalainen 89-vuotias Hilma Pöllänen sai palata Jyväskylään 77 vuoden jälkeen. Hän kävi Jyväskylän kuuromyykin koulun niin sanottua inkeriläisluokkaa v.1943-44.

Ketkä olivat inkerinsuomalaiset? He ovat 1600-luvulla Savosta ja Karjalasta Inkerinmaalle muuttaneita suomalaisia. Inkerinmaa sijaitsee Pietarin alueella. Neuvostoliiton aikana inkeriläissuomalaiset kuurot kävivät päänsääntöisesti Leningradin kuurojen koulua. Heistä yksi oli **Hilma Pöllänen**, jonka elämästä olen kirjoittanut Kuurojen lehteen 1/2016. Neuvostoliitossa Stalinin valtakaudella inkerinsuomalaisia karkotettiin ja myös teloitettiin. Toisen maailmansodan aikana saksalaiset autoivat inkerinsuomalaisten evakuoinnissa Suomeen.

Suomen kuurojen historiaseura ry järjesti Hilma Pölläsen matkan Helsingistä Jyväskylään 19.12.2018, jotta Hilma pääsisi näkemään muuttuneen kaupungin ja myös Jyväskylän kaupunginkirkkoon, josta hän pääsi ripille joulukuun alussa 1944.

Hilma oli ihmeissään nähdessään joulukirkossa naispuolisen papin, Marja Saukkosen. Joulukirkossa oli Jyväskylän Pirkkoilla Tuuterin kansallispuku päällään. Pirkko Johansson ja Pirkko Järveniitty ompelivat ihan omin käsin koko kansallispuvun aikoinaan. Onko tällä jokin tarkoitus, että Pirkot tekivät puvun juuri Inkerinmaan Tuutarista? Hilma ihasteli kovasti pukua ja ihmetteli sitä. Hän syntyi juuri Tuutarissa. Tuuterin naisen kansallispuvun esikuva on Inkeristä, Tuutarin pitäjistä. Neuvostoliiton johtajan Stalinin toimista hävitettiin Inkerinmaa ihan totaalisesti.

Hilma kertoi hyvin elävästi, miten niin sanotun inkeriläisluokan oppilaat saivat ehtoollisen Jyväskylän kirkossa silloin 1944 joulukuussa. Pappi oli mies. Pappi jakoi jokaiselle oppilaalle vuorotellen viiniä ja pyyhi aina ehtoollismaljan jokaisen vuoron jälkeen. Sen jälkeen alkoi kotimatka, josta osa oppilaista perheineen joutui heti Siperiaan. Ei kukaan päässyt takaisin kotiin Inkerinmaalle. Suomalaisotilaat olivat Hilman mukaan hyvin kilttejä ja antoivat hyvät eväät pitkää junamatkaa varten. Silloin oli talvi. Leningradissa Hilmalta revittiin henkilöpaperit ja hänelle sanottiin, että hän on neuvostoliittolainen, eikä suomalainen. Näin Hilman suomalainen tausta hävitettiin. Hilmallä ei ole edes syntymätodistusta tallessa.

Hilman mukaan Jyväskylän koulu oli hyvä ja erilainen kuin Leningradin kuurojen koulu, sillä Neuvostoliitossa uskonto oli kiellettyä. Jyväskylän koulussa rukoihtiin aamuisin. Hilma kertoi, miten hän sai oppia kirjoitettua suomea ja myös suomalaisen viittomakielen vanhoja sormiaakko-

sia. Hilma muistelee kiitollisena, miten Jyväskylän koulun miesjohtaja maksoi hänen sairaalan kulusensa, kun hänelle tuli iso patti kylkeen.

- *Sairaalassa kysyttiin, kuka maksaa hoitoni. Kerroin, että äitini oli jo kuollut. Koulun johtaja maksoi hoidon*, Hilma kertoi.

Joulukirkon jälkeen väki kokoontui kuurojen papin Lauri Paunun lapsuuden kotiin, pappilaan. Selitin Hilmalle, miten pappilan edessä olevan nykyisen kirjaston paikalla oli vanha kuurojen koulu, joka purettiin v.1970. Vanhan koulun edessä on Cygnaeuksen puisto, jossa oli ennen tapana ottaa koulukuvia. Käytiin Hilman kanssa seuraavana päivänä puistossa ja muisteltiin kirjaston kahvilassa edesmenneitä inkeriläisluokan tovereita haikealla mielellä. Lämmin kiitos Jyväskylän viittomakieliselle seurakunnalle Hilman ja hänen omaistensa vastaanottamisesta Jyväskylässä!

Kirkolliset

Kastetut

Aava Ellen Matilainen
vanhemmat Jarno ja Heli Matilainen.
Isovanhemmat Reijo ja Sirpa Matilainen

syntynyt 15.8.2018,
kastettu 8.10.2018 Lahdessa

Onni Henrik Mielityinen
Vanhemmat: Mirka Lehtinen ja
Juhamatti Mielityinen

s. 9.12.2018
kastettu 24.2.2019 Tampereella

Kuolleet

Seppo Johannes Ensio Rautiainen.

s. 26.06.1947 Kontiolahti
k. 06.12.2018 Turku

Taimi Regina Kyrönviita

s. 22.1.1941 Ylihärmä
k. 24.12.2018 Seinäjoki

Raili Annikki Niemelä (os. Alaluusua)

s. 2.1.1932 Kemijärvellä
k. 29.1.2019 Rovaniemellä

Berit Margareta Kinnunen

s. 29.10.1944 Karjaa
d. 30.1.2019 Hyvinkää, Åvik

Kuurojen identiteetti ja kuolevan huomioimista

– kuurojenpapit ja -diakonit tärkeiden asioiden äärellä

Viittomakielisen työn verkostotapaaminen, siis kuurojenpappien ja -diakonien omat keskustelu- ja opiskelupäivät, järjestettiin 23.-25.1. Jyväskylässä. Aiheita oli useita, mutta yksi oli erityisen tärkeä: Viittomakielisten identiteetti ja hyvinvointi. Päivien aikana keskusteltiin myös viittomakielisestä saattohoitotyöstä, jumalanpalvelustulkkauksesta, sekä mietittiin mennyttä ja tulevaa.

Viittomakielinen identiteetti

Ensimmäisenä päivänä diakoni Lea Pietiläinen puhui diakoniatyön tärkeimmistä tehtävistä ja sen merkityksestä. Alustuksen jälkeisessä keskustelussa nousi huoli kuurojen diakoniatyön tulevaisuudessa. Mie-

timme mitä seurauksia tulee, mikäli päättäjät eivät ymmärrä kuinka tärkeää on, että viittomakielisellä työllä on erikoisasema.

Juhana Salonen pohti alustuksessaan viittomakielistä identiteettiä omaan kasvutarinaansa pohjalta. Verkostopäivien osallistujien vilkas keskustelu ja dialogi viittomakielellä toimivan psykoterapeutin Marjaana Jurvainen-Bromsin kanssa toi keskusteluun vielä enemmän syvyyttä. Marjaanan oman alustuksen aiheena oli kuurojenkoulujen asunoloissa syntyneet traumat. Aihe oli hyvin raskas, mutta siitä huolimatta syntyi paljon keskusteluja.

Saattohoitoa ja tulkkausta

Myös kuurojen omat diakoniatyöntekijät luennoivat verkostopäivillä. Kristiina Wallenius-Penttilä kertoi viittomakielisestä saattohoitotyöstä. Siitä kuinka tärkeää olisi, että kuolemansairas saisi hoitoa omalla kielellään. Varsinkin tavalla, jota he ymmärrät silloinkin kuin viittominen ei enää ole mahdollista. Myös tämä aihe synnytti paljon kysymyksiä ja keskustelua.

Anna-Sofia Olkkolan aiheena oli tulkkaus kirkollisissa toimituksissa ja jumalanpalveluksissa. Todettiin että kaikilla, myös viittomakielen tulkeilla, on oikeus tunteisiin, kunhan ne eivät ota yliotetta ja tulkki pysyy

ammattimaisena. Keskusteltiin myös tulkin ja pappien yhteistyöstä.

Lepoa ja hartautta

Päivien aikaan ehdittiin toki myös tehdä muuta, rennompaa. Torstai-iltana oli viittomakielinen ehtoollisjumalanpalvelus Jyväskylän kirkossa. Marja Saukkonen ja Päivi Lehtinen toimittivat jumalanpalveluksen. Raamattutekstei, Luomiskertomus, nähtiin näytelmänä. Pirkko Johansson ja Pirkko Järvinen viittosella elävästi. Esitys sopi hienosti jumalanpalvelukseen.

Niin, ja ehdittiin heittää hieman keilapalloakin päivien aikaan. Osallistujien kasvoilta loisti ilo. On kyllä tärkeää ja antoisaa olla yhdessä sekä tärkeiden asioiden äärellä että leppoisimmissa merkeissä.

Kirjavinkki: **Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa**

Kuurojen Lähetys- De Dövas Mission r.y:llä on kunnia julkistaa kuurojenopettaja ja lähetystyöntekijä Anni Kauppinen-Paunun elämänkertakirja "Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa".

Kirja pohjautuu Annin päiväkirjamerkintöihin yli 20- vuoden ajalta, hänen työskennellessään Eritreassa ja Tansaniassa kuurojen koulun opettajana. Kirjan elävä kerronta tempaa lukijan mukaansa Annin elämään vuosien taakse.

Kirjan tuotto menee Kuurojen Lähetyksen työn hyväksi. Kirjan myynti aloitetaan Kuurojen Lähetyksen vuosijuhlilla Oulussa maaliskuun lopussa, varaa käteistä rahaa mukaan mikäli olet tulossa Ouluun! Tämän jälkeen kirjaa voi tilata suoraan nettikaupastamme tai toiminnanjohtaja Mirva Kulmalan kautta (mirva.kulmala@kuurojenlahetys.fi)

Tarjoamme pakettitarjouksen Annin kirjasta ja Kuurojen Lähetyksen 60- vuotishistoriikista yhteishintaan 30€. Jos haluat ostaa vain Annin kirjan, hinta on 20€. Tilatessasi postitse, lisäämme posti- ja pakkaus- kulut hintaan.

Toivomme jännittäviä lukuhetkiä Annin kirjan parissa!

Teckna Hej!-tempaus ja professori Johanna Meschin vierailu

Olen kiitollinen siitä, että olen kuurojenpappina tervetullut kuurojen yhdistykseen. Mennessäni vierailulle yhdistykseen, jätän papin paidan kotiin. Pappi on aina pappi, joten saa aina viittoa kanssani yksin tai ryhmässä.

Vierailin lauantaina 16.2. Finlandssvenska teckenspråkiga-yhdistyksellä Tilkankadulla Helsingissä. Oli hyvä, että menin kuurojenyhdistykselle juuri sinä lauantaina. Sinä yhdistystapaamisella tapahtui nimittäin paljon!

Ensin joimme kahvia ja söimme voileipiä. Kahvittelun jälkeen Maja Andersson kertoi projektista nimeltään Teckna Hej! Projektin tarkoitus on levittää tietoa suomenruotsalaisesta viittomakielestä. Maja kysyi myös jäseniltä mitä ohjelmaa he toivoisivat, että Finlandssvenska teckenspråkiga järjestäisi heille. Rolf Westerlund ehdotti että, yhdistys ja kirkko tekisivät yhteistyötä. Haaveena olisi matka jonka aikana vietettäisi jumalanpalveluksen yhdessä.

Tutkija Leena Savolainen Kuurojen liitosta kertoi, että valtio lahjoittaa suuren taloudellisen avustuksen Finlandssvenska teckenspråkiga rf. - yhdistykselle. Hän kertoi siitä, miten työ suomenruotsalaisen viittomakielen puolesta tehdään Kuurojen liitossa. Leena näytti myös, kuinka viittomasanakirja Suvista löytää valokuvia Fritz Hirnin sanakirjasta 1900-luvun alusta. Osa viittomista on vielä tänä päivänä käytössä. Monen viittoman ruotsinnos on kuitenkin hävinnyt muistista. Kukaan ei enää tiedä mitä ne tarkoittavat.

Yhtäkkiä iso ryhmä ihmisiä astui ovesta sisään. Pieneen tilaan tuli tungos. Kyseessä oli 14 opiskelijaa kurssilta nimeltään Livs 2 (Lev i vårt språk = Elä kielessämme). Kurssin käy sekä tulkit, jotka täydentävät tutkintoaan, että pari opiskelijaa, jotka opettavat viittomakielen silkasta mielenkiinnosta kieltä kohtaan.

Lopuksi pohjoismaiden ensimmäinen kuuro professori Johanna Mesch kertoi siitä, mitä professori tekee. Hän kertoi myös, mitä Ruotsiin kuuluu. Yhdistyksen puheenjohtaja Lena Wenman onnitteli Johannaa kukilla.

On aina mukavaa vierailla Finlandssvenska teckenspråkiga- yhdistyksen jäsentapaamisella, mutta vierailen mielelläni myös paikallisyhdistyksillä. Ehkä en aina löydä tietoja yhdistysilloista netistä. Kerro ihmeessä minulle missä jotain hauskaa tapahtuu, niin tulen mielelläni mukaan!

Seurakuntien diakoniatyöntekijöitä

Espoo

Annika Topio, vs.

Kirkkokatu 1, 02770 Espoo

puh. 040 531 1002

sähköposti annika.topio@evl.fi

Helsinki

Päivi Korhonen

Kolmas linja 22 B, 00530 Helsinki

puh. 09-2340 2544

matkapuh. 050 3019 619

fax 09-2340 2525

sähköposti paivi.korhonen@evl.fi

myös webkamera

Vastaanotto ajanvarauksella.

Iisalmi

Raija Autio

Ilvolankatu 14, 74100 Iisalmi

matkapuh. 044-7335 224

sähköposti raija.autio@evl.fi

Joensuu

Tuula Mertanen

Kirkkokatu 28, 80100 Joensuu

matkapuh. 050 366 0892

(vain tekstiviestit)

sähköposti tuula.mertanen@evl.fi

Jyväskylä

Päivi Lehtinen

PL 103, käyntiosoite Tellervonkatu 5

40100 Jyväskylä

puh. 0505497012

sähköposti paivi.lehtinen@evl.fi

päivystys: ti klo 9-12 ja ke klo 9-11

webkamera-aika: ke klo 11-12

paivi.lehtinen@evl.fi

Kouvola

Ulla Tornainen

Savonkatu 40, 45100 KOUVOLA

matkapuh. 040-7463 444

sähköposti ulla.tornainen@evl.fi

Kuopio

Anna-Sofia Olkkola

Diakoniakeskus, Vuorikatu 21

puh. 040 484 8467

sähköposti anna-sofia.olkkola@evl.fi

Lahti

Päivi Rask

Käyntios. Vapaudenkatu 6, 1. krs,

15110 Lahti

puh. 044-7191 264

sähköposti paivi.rask@evl.fi

vastaanotto joka toinen ke klo 12.15-15,

parittomina viikkoina

Lappeenranta

Katri Smolander

Koulukatu 10 B, PL 45,

53101 Lappeenranta

matkapuh. 040 3126 322

sähköposti katri.smolander@evl.fi

Mikkelin rovastikunta

Anne Pöyry

matkapuh. 0400 143 419

sähköposti anne.poyry@evl.fi

Oulu

Anne-Mari Kyllönen

diakonissa/ Kuulovammaistyö

Keskustan seurakuntatalo,

os. Isokatu 17, 1. krs.

puh. 040-591 2657

sähköposti anne-mari.kyllonen@evl.fi

vastaanotto ma ja to klo 9-11

Skype ti klo 9-11 kannemari

Pori

Minna Taimi

Seurakuntatyön erityispalvelut

Eteläpuisto 10 B, 2. krs., 28100 Pori

matkapuh. 0400-309 761

sähköposti minna.taimi@evl.fi

Savonlinnan rovastikunta

Jukka Rahikainen

matkapuh. 044-776 8011

sähköposti jukka.rahikainen@evl.fi

Seinäjoki

Tanja Salo

Ala-Kuljunkatu 1 A, 60100 Seinäjoki

puh. 06 4184 272

matkapuh. 050-570 6152

sähköposti tanja.salo@evl.fi

Tampere

Sirpa Toivo

Diakonia ja yhteiskuntavastuu

PL 226, Näsilinnankatu 26,

33101 Tampere

matkapuh. 050-561 1028

sähköposti sirpa.toivo@evl.fi

vastaanotto: ti klo 10-12

Tampere

Taru Varpenius

sairaalapastori

TAYS

matkapuh. 050-5702 079

sähköposti taru.varpenius@evl.fi

Tornio

Toini Pieskä

Vammaistyön toimisto, Kirkkokatu 13,
95400 Tornio

matkapuh. 040-5930 760

sähköposti toini.pieska@evl.fi

päivystys ti klo 9.00-11.00

Turku

Kristiina Wallenius-Penttilä

Diakoniakeskus

matkapuh. 040-341 7279

sähköposti kristiina.wallenius@evl.fi

päivystys ti klo 11-13 ja to klo 13-15

Vaasa

Sanna Ala-Välkkilä

PL 78, Vaasanpuistikko 3 E, 2. krs,
65101 Vaasa

puh. 06-3261 265

matkapuh. 044 4808 265

fax 06-3261 449

sähköposti sanna.ala-valkkila@evl.fi

päivystys: ti klo 9-11

Vaasanpuistikko 3 E

Vantaa

Seija Einola

PL 56, 01301 Vantaa

puh. 09-8306 280

matkapuh. 050-3386 212

fax 09-8361 099

sähköposti seija.einola@evl.fi

päivystys: ti klo 9-11 Tikkurilan

Diakoniakeskus,

Unikkotie 5 a A

ja joka toinen torstai

(parillinen viikko)

klo 14-16 Myyrmäen

kirkko, Uomatie 1

Kuurojen Lähetys ry.

Mirva Kulmala

Läntinen Pitkäkatu 22 A 3, 20100 Turku

matkapuh. 045-318 6377

sähköposti mirva.kulmala@kuurojenlahetys.fi

pankkiyhteys Danske Bank FI62 8000 1500 2853 59

FP02

Osoitteenmuutos sähköpostitse: **arja.kunnala@evl.fi**
tai osoitteella Arja Kunnala, PL 210, 00131 Helsinki.

Kuurojenpapit

Helsingin piiri
Janne Rissanen
Käyntiosoite: Helsingin seurakunta-
yhtymä, Kolmas Linja 22B,
00530 Helsinki
matkapuh. 050 3711314
(tekstiviestit)
sähköposti janne.rissanen@evl.fi

Lapuan piiri
Marja Saukkonen
Lapuan hiippakunnan toimisto
Kauppakatu 19 C, 3. krs., 40100
Jyväskylä
puh. 0400-241401
(videopuhelut vain Skypen kautta)
fax 014-211421
sähköposti marja.saukkonen@evl.fi
skype marja.kuurojenpappi
Facebook Marja Kuurojenpappi Saukkonen
Twitter Marja Kuurojenpappi
*Vastaanotto toimistolla ja kotikäynnit
sopimuksen mukaan.*

Mikkelin piiri
Seppo Laukkanen
Kirkkokatu 10, PL 122, 50101 Mikkelä
matkapuh. 050-3559 819
sähköposti seppo.laukkanen@evl.fi

Oulun piiri
Päivi Liiti
Ojakatu 1, PL 85, 90101 Oulu
puh. 044-7555554
sähköposti paivi.liiti@evl.fi
Kotisivut: oulunhiippakunta.evl.fi/
tyoalat/viittomakielinen-tyo/
*Vastaanotto ja kotikäynnit sopimuksen
mukaan.*

Porvoon piiri
Maria Lindberg
KCSA, Eteläranta 8, PL 210,
00131 Helsinki
matkapuh. 050-342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Turun piiri
Petri Majatie
Hämeenkatu 13, 20500 Turku
puh. 02-2797 041
matkapuh. 0400-824 039
fax 02-2797 001
sähköposti petri.majatie@evl.fi
päivystys: tiistaisin klo 10.00-12.00

Kirkkohallitus
Maria Lindberg
KJY, Eteläranta 8, PL 210, 00131 Helsinki
matkapuh. 050-342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Taitto ja paino: Grano Oy

Aineisto seuraavaan lehteen toimitettava
10.8.2019 mennessä: maria.lindberg@evl.fi.
(tekstit mielellään sähköpostissa, kuvat
liitetiedostoina)

SUOMEN[†]
EV.LUT.
KIRKKO